

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Tdo/61/2016
Identifikačné číslo spisu:	6712010452
Dátum vydania rozhodnutia:	18.01.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Kostolanská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:6712010452.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Aleny Šiškovéj a JUDr. Gabriely Šimonovej na neverejnom zasadnutí konanom 18. januára 2017 v Bratislave v trestnej veci obvineného RNDr. S. K., pre trestný čin neodvedenia dane a poistného podľa § 148a ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, účinného do 31. decembra 2005, o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 4To/14/2015 z 8. septembra 2015 takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku dovolanie obvineného RNDr. S. K. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 4T/104/2012, z 2. decembra 2014 bol obvinený RNDr. S. K. uznaný za vinného zo spáchania trestného činu neodvedenia dane a poistného podľa § 148a ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona účinného do 31. decembra 2005, na skutkovom základe, že

ako konateľ spoločnosti A., s. r. o. so sídlom Ul. D. č. X, J., IČO: XX XXX XXX dňa 27. septembra 1999 podal na Daňovom úrade Krupina daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty za obdobie august 1999, v ktorom uplatnil nadmerný odpočet vo výške 310 121,00 Sk, pričom do DPH na vstupe zahrnul dodávateľské faktúry č. KA 991, KA 992, KA 993 a KA 994 zo 16. augusta 1999 vystavené spoločnosťou Q., s. r. o., so sídlom Ul. Q. XX, T., IČO: XX XXX XXX spolu na sumu 2.460.000,00 Sk, z toho DPH vo výške 460.000,00 Sk napriek tomu, že zdaniteľné plnenie nebolo vykonané a uvedené sumy neuhradil, kde v dôsledku zahrnutia fiktívnych faktúr si neoprávnene uplatnil nárok na vrátenie nadmerného odpočtu DPH na úkor Štátneho rozpočtu SR zastúpeného Daňovým úradu Krupina vo výške 10.294,13 € (310.121,00 Sk),

Za to bol obvinenému uložený podľa § 148a ods. 2 Trestného zákona účinného do 31. decembra 2005 peňažný trest vo výmere 2.000,- (dvetisíc) €.

Podľa § 54 ods. 3 Trestného zákona účinného do 31. decembra 2005 súd obvinenému pre prípad, že by výkon trestu mohol byť úmyselne zmarený, ustanovil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie obvinený RNDr. K., na základe ktorého Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 8. septembra 2015, sp. zn. 4To 14/2015, postupom podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obvineného zamietol.

Proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici podal, prostredníctvom splnomocneného obhajcu JUDr. A. C., dovolanie obvinený K. a to z dôvodu uvedenom v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku.

V písomných dôvodoch dovolania uviedol, že dovolaním napadnuté uznesenie krajského súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia zisteného skutku.

V konaní bol najskôr rozsudkom okresného súdu oslobodený spod obžaloby, na základe odvolania prokurátora bol v odvolacom konaní oslobodzujúci rozsudok zrušený, pričom odvolací súd vo svojom rozhodnutí vyslovil právny názor na skutok, na základe ktorého potom okresný súd vyhlásil odsudzujúci rozsudok, ktorý bol následne potvrdený aj druhostupňovým súdom.

Podľa názoru dovolateľa, samotné nesprávne právne posúdenie skutku je najmä v posúdení úmyslu obvineného, ako jednej z podmienok naplnenia skutkovej podstaty predmetného trestného činu.

Obvinený v dôvodoch dovolania analyzuje vykonané dokazovanie, ktoré hodnotí ako dôkazy, ktoré si navzájom rozporujú, vyslovujú pochybnosti a jeho vinu v žiadnom prípade nepotvrdzujú. Výpovede svedkov Baloga a Blehu považuje za nevierohodné.

Konštatuje, že ak konal v omyle, alebo nevedomosti, alebo zanedbal odbornú starostlivosť, potom je zrejmé, že nemohol mať žiadny úmysel trestný čin spáchať. Odvolací súd postupoval nesprávne, keď pri právnom posúdení skutku, keď konštatáciu zanedbania odbornej starostlivosti z jeho strany stotožnil s úmyslom.

Odvolací súd nesprávne právne posúdil subjektívnu stránku trestného činu, nezohľadnil zásadu „v pochybnostiach v prospech obvineného“. Na preukázanie jeho viny nepostačujú pochybnosti a domnienky, ale musí byť dané jednoznačné a nespochybniteľné dokázanie viny, k čomu podľa obvineného K., s prihliadnutím na vykonané dôkazy, nedošlo.

Navrhol preto, aby dovolací súd uznesenie krajského súdu i odsudzujúci rozsudok okresného súdu v plnom rozsahu zrušil.

K podanému dovolaniu sa vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Zvolen. Vyslovil presvedčenie, že dovolacie námietky obvineného ním označený dovolací dôvod nenapĺňajú. Skutok ustálený v dovolaní napadnutom rozhodnutí bez pochyb naplňuje skutkovú podstatu trestného činu neodvedenia dane a poistného podľa § 148a ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, účinného do 31. decembra 2005.

Dovolanie len formálne odkazuje na príslušný dôvod dovolania, preto ho navrhuje postupom podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku odmietnuť

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h/ Trestného poriadku), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Trestného poriadku), v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.), na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 3 Tr. por.), obsahuje odôvodnenie (§ 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.) a dospel k záveru, že nie je možné o dovolaní rozhodnúť v súlade s návrhom obvineného, pretože je zrejmé, že neboli splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Argumenty dovolateľa o naplnení dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. nemohol najvyšší súd akceptovať z nasledovných dôvodov.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku môže byť naplnený len vtedy, ak napadnuté rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

V rámci dovolacieho konania nie je prípustné preskúmať správnosť a úplnosť zisteného skutku (veta za bodkočiarkou v § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku). Skutkový stav môže najvyšší súd hodnotiť len z toho hľadiska, či skutok alebo iné okolnosti skutkovej povahy boli správne právne posúdené, to znamená, či boli právne kvalifikované v súlade s príslušnými ustanoveniami hmotného práva. Preto nemožno preverovať úplnosť vykonaného dokazovania a správnosť hodnotenia jednotlivých dôkazov, nakoľko toto sú otázky upravené normami procesného práva, nie hmotným právom. Uvedený záver zodpovedá skutočnosti, že dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom a rozhoduje o ňom najvyšší súd už v tretej inštancii, kde nemožno znovu vytvárať, či meniť skutkové zistenia. S ohľadom na to nemôže najvyšší súd spochybňovať skutkového zistenia, prehodnocovať vykonané dôkazy a ich hodnotenie vykonané súdmi nižších stupňov. (Ak dovolanie nepodal minister spravodlivosti podľa § 371 ods. 3 Trestného poriadku).

V rámci tohto dovolacieho dôvodu je potrebné zdôrazniť, že pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o jeho existencii je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením (skutkovými závermi), ktoré vo veci urobili súdy prvého a druhého stupňa, teda dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia, čo je zrejmé z dôvodu § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku veta za bodkočiarkou. Dovolací súd nemôže skutok ustálený súdmi prvého a druhého stupňa ani meniť ani dopĺňať (to neplatí len pre posúdenie dôvodnosti dovolania ministra spravodlivosti podané podľa § 371 ods. 3 Tr. por.).

Inak povedané, vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi prvého, prípadne druhého stupňa vyjadrenému v tzv. skutkovej vete výroku, môže obvinený v dovolaní uplatňovať len námietky právneho charakteru, nikdy nie námietky skutkové. Za skutkové sa pritom považujú tie námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdom, proti rozsahu vykonaného dokazovania, prípadne proti hodnoteniu dôkazov súdmi nižších stupňov - ich posudzovanie je dominanciou konania odvolacieho súdu. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu „odvoláciu“ inštanciu zameranú na preskúmavanie rozhodnutí súdov nižších stupňov.

Skutok uvedený vo výrokovej časti rozsudku Okresného súdu Zvolen obsahuje všetky informácie a okolnosti priebehu skutkového deja nevyhnutné na identifikáciu tam uvedeného konania ako trestného neodvedenia dane a poistného podľa § 148a ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona účinného do 31. decembra 2005. Okresný súd teda nepochybil, keď konštatoval naplnenie všetkých zákonných znakov skutkovej podstaty označeného trestného činu, pretože skutková veta je kompletná na vyslovenie takéhoto záveru. Kompetencie najvyššieho súdu v rámci prieskumného konania vyvolaného dovolaním týmto končia, nakoľko najvyšší súd nie je oprávnený preskúmať ani meniť správnosť a úplnosť zisteného skutku. Tu si treba uvedomiť, že zistenie a konštatovanie naplnenia, či nenaplnenia subjektívnej stránky skutkovej podstaty trestného činu (úmyselnej formy zavinenia ako na to poukazuje dovolateľ) patrí medzi okolnosti podliehajúce normám procesného práva a vykonáva sa v rámci dokazovania tak, ako to predpokladá ustanovenie § 119 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku: „V trestnom konaní treba dokázať, najmä či sa stal skutok a či má znaky trestného činu.“

Najvyšší súd nemôže v rámci dovolacieho konania preskúmať, či bola alebo nebola naplnená subjektívna stránka (jeden zo znakov skutkovej podstaty trestného činu) skutkovej podstaty žalovaného trestného činu. Ak by sa tak stalo, najvyšší súd by neprípustne zasahoval do priebehu dokazovania, jeho opätovným prehodnocovaním a iným hodnotením skutkových zistení, ako to učinili súdy nižších stupňov.

Najvyšší súd uzatvára, že nezistil naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.